

Sygn.akt III AUa 1056/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Bagiński

SA Marek Szymanowski

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2017 r. w B.

sprawy z odwołania K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek apelacji wnioskodawcy K. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 września 2016 r.
sygn. akt V U 1735/15

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1056/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 10.11.2015 r. odmówił przywrócenia K. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ponieważ komisja lekarska uznała go za zdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca kwestionował dokonaną przez organ rentowy ocenę stanu zdrowia i domagał się przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z 5.09.2016 r. oddalił odwołanie.

Sąd ten ustalił, że wniosek o rentę wypadkową K. R. złożył 31.05.2012 r.

O/ZUS w B. decyzją z dnia 14.08.2012 r. nie przyznał mu prawa do takiego świadczenia gdyż nie uznał aby 26.08.2010 r. uległ on wypadkowi przy pracy. Sąd Okręgowy wyrokiem z 12.03.2014 r. zmienił tę decyzję i przyznał wnioskodawcy rentę wypadkową od 1.05.2012 r. do 19.04.2015 r. Następnie O/ZUS przedłużył jej wypłatę do 31.10.2015 r.

Na sporną w niniejszej sprawie okoliczność tj., czy ubezpieczony odzyskał pełną zdolność do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z dziedziny neurologii, która rozpoznała u wnioskodawcy: zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku l/s oraz takie zmiany w odcinku szyjnym a także nadciśnienie tętnicze.

Zdaniem biegłej w obecnym stanie zdrowia wnioskodawca może pracować. Ma on naruszone funkcje organizmu związane z ruchem, ale owo naruszenie jest niewielkie i ma charakter stabilny. Systematyczna rehabilitacja i lekki powinne spowodować poprawę stanu zdrowia.

W opinii uzupełniającej biegła podała, że choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa przebiega w sposób zmienny – występują u niej okresy zaostrzeń dolegliwości ale także okresy remisji. Nie stwierdziła u wnioskodawcy podrażnienia lub uszkodzenia korzeni nerwowych. Przed podjęciem pracy lekarz z medycyny pracy określi jakich czynności nie może wykonywać.

Wobec zgłoszonych przez wnioskodawcę zastrzeżeń do opinii biegłej, uwzględniając złożoną przez K. R. informację, że był rehabilitowany od 28 lipca do 20 sierpnia 2016 r. a według karty informacyjnej wydanej przez SP ZOZ w M. w marcu 2016 r. był leczony na Oddziale Rehabilitacyjnym, Sąd I instancji wysłuchał na rozprawie w dniu 5.09.2016 r. biegłą, która przypomniała, że wnioskodawca doznał uszkodzenia kręgosłupa 6 lat temu. Był leczony i rehabilitowany. W razie braku poprawy stanu zdrowia potrzebna jest operacja. Wnioskodawca nie poddał się takiemu zabiegowi, co sugeruje, że stan jego zdrowia nie jest taki zły jak przedstawia. Może dźwigać ciężary do 10 kg.

Sąd podzielił stanowisko biegłej uznając je za fachowe i rzetelne. Zgłoszonych do opinii przez wnioskodawcę zastrzeżeń nie uwzględnił, ponieważ biegła dokładnie wyjaśniła jaki jest stan jego zdrowia oraz z jakich przyczyn został on uznany za zdolnego do pracy. Sąd odwołał się też do opinii z grudnia 2013 r. sporządzonej w sprawie V U 1507/12 w której biegli podali, że K. R. po wypadku był leczony farmakologicznie i rehabilitacyjnie. Pomimo ograniczenia ruchomości kręgosłupa i występowania objawów ubytkowych uznali, że jego niezdolność ma charakter czasowy.

Sąd Okręgowy powołał się na art.17 ust.4 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych zgodnie z którym prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty. Na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie nie można uznać wnioskodawcę za niezdolnego do pracy i dlatego na mocy art.477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie podlegało oddaleniu.

Apelację od powyższego wyroku złożył K. R.. Nie precyzując zarzutów twierdzili, że stan jego zdrowia uniemożliwia pracę. Powoływał się na przebyte leczenie a także zalecenia lekarskie co do dalszego leczenia w tym operacyjnego. Z treści apelacji wynika, iż intencją skarżącego była zmiana wyroku oraz przyznanie renty na dalszy okres.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja okazała się nieuzasadniona.

Poza sporem w sprawie pozostawał fakt, iż wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy 26 sierpnia 2010 r. i z tego tytułu pobierał rentę według częściowej niezdolności do pracy od 1 maja 2012 r. – wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z 12 marca 2014 r. w sprawie V U 1507/12. Świadczenie to wnioskodawca pobierał do 30 października 2015 r. (decyzja z dnia 19 maja 2015 r.). Natomiast zaskarżoną w rozpoznawanej sprawie decyzję z 10 listopada 2015 r. organ rentowy odmówił przywrócenia prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy od 1 listopada 2015 r., gdyż komisja lekarska orzeczeniem z 2 listopada 2015 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Tak więc istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadzała się do ustalenia czy po 31 października 2015 r. K. R. jest w dalszym ciągu co najmniej częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Zgodnie bowiem z art. 17 ust.4 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało

z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres jaki upłynął od ustania prawa do renty.

Prawidłowo zatem Sąd I instancji w celu oceny stanu zdrowia skarżącego a przede wszystkim ustalenia czy jest on w dalszym ciągu niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza neurologa. W przedstawionej sądowi opinii (k.17 – 19) biegły ten rozpoznał u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w odcinku L/S kręgosłupa z podawanym zespołem bólowym i przebytą rwę kulszową lewostronną, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym bez objawów podrażnienia (uszkodzenia korzeni nerwowych) oraz nadciśnienie tętnicze i uznał, że schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy. W uzasadnieniu opinii podstawowej jak i uzupełniającej (k.37) oraz na rozprawie 5 września 2016 r. biegła podkreśliła, że rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia naruszają sprawność organizmu w stopniu niewielkim, mają charakter stabilny i rokują poprawę przy systematycznej rehabilitacji ruchowej i leczeniu farmakologicznym.

Sąd Apelacyjny podziela ocenę opinii biegłej z zakresu neurologii dokonaną przez Sąd I instancji. W świetle tej opinii Sąd Okręgowy miał uzasadnione podstawy aby nie uwzględnić odwołania od zaskarżonej decyzji.

Z uwagi na to, iż K. R. po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji przedstawił dokumentację medyczną związaną z leczeniem w tym szpitalnym w okresie od 22 września 2016 r. do 30 maja 2016 r. (leczenie operacyjne karta informacyjna k.95) i od 23 grudnia 2016 r. do 17 stycznia 2016 r. (k.108) oraz wyniki badań (k.106, 109 – 111) Sąd Apelacyjny uznał za celowe uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii drugiego biegłego lekarza neurologa oraz z zakresu rehabilitacji.

Ze złożonych do akt sprawy opinii biegłych wymienionych specjalności wynikają rozbieżne co do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy wnioski. I tak biegły z zakresu rehabilitacji po przeprowadzeniu badania oraz analizie dokumentacji medycznej rozpoznał u skarżącego chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i dyskopatię L4L5 i L5-S1, rwę kulszową lewostronną, otyłość, nadciśnienie tętnicze i uznał, że schorzenia te w dalszym ciągu powodują częściową niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, przy czym biegły nie określił ze względu na przewlekłość schorzenia czasu trwania niezdolności. Natomiast biegły z zakresu neurologii po rozpoznaniu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym i stanu po hemilaminectomii L5 lewostronnej z odbarzeniem korzeni nerwowych 27 września 2016 r. nie stwierdził niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy po 31 października 2015 r.

Z opinii biegłych jednoznacznie wynika, iż podstawowym schorzeniem wnioskodawcy jest choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z powodu której leczył się przed wypadkiem przy pracy co wynika z przedstawionych wyników badań (np. MR kręgosłupa z lipca 2007r.). Jako uraz wypadkowy rozpoznano rwę kulszową.

W ocenie Sądu Apelacyjnego decydujące znaczenie w zakresie oceny stanu zdrowia skarżącego w szczególności czy jest on niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy należy przypisać opiniom biegłym lekarzy neurologów jako specjalistów właściwych ze względu na urazy doznane w wypadku. Opinie obu biegłych lekarzy tych specjalności są zgodne bowiem uznają, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem. Podkreślić należy, iż biegli neurologi - opiniujący w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym – po przeprowadzeniu badań i analizie dostępnej dokumentacji medycznej w sposób jasny przedstawili powody swoich twierdzeń. Opinie sporządzone zostały zgodnie z zaleceniem Sądu i konkretnie odpowiadają na zadane pytania a nadto zawierają logiczne i przekonujące wnioski. Stwierdzone przez biegłego neurologa opiniującego w postępowaniu przed sądem II instancji uszczuplenie uda i podudzia lewego oraz zaburzenia czucia uda i podudzia lewego są pozostałością po przebytej rwie kulszowej lewostronnej i nie naruszają istotnie sprawności ruchowej wnioskodawcy. Również przewlekły zespół bólowy kręgosłupa nie powoduje istotnego upośledzenia funkcji ruchowych, a stwierdzonym zmianom zwyrodnieniowym kręgosłupa nie towarzyszą objawy korzeniowe. Dysfunkcje kręgosłupa mają przewlekły i stabilny charakter.

W kontekście spójnych i pewnych wniosków opinii biegłych neurologów, które znajdują oparcie w dokumentacji lekarskiej w tym także dotyczącej okresu po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, opinię biegłego lekarza rehabilitacji uznać należy za odosobnioną. Podkreślić przy tym należy, iż biegły tej specjalności także zauważył poprawę stanu

zdrowia skarżącego, chociaż nadal w jego ocenie występuje częściowa niezdolność do pracy, a z uwagi na przewlekłość schorzenia określenie czasu trwania niezdolności jest trudne.

W świetle opinii biegłych lekarzy wnioskodawca wymaga leczenia w tym rehabilitacji. Jednakże zauważyć należy, iż nie wszystkie stwierdzone schorzenia są spowodowane wypadkiem przy pracy. Konsekwencją wypadku jakiemu uległ wnioskodawca w 2010 r. była rwa kulszowa lewostronna a w tym zakresie, jak wynika z opinii neurologów, stan zdrowia uległ poprawie w stopniu nie powodującym niezdolności do pracy. Schorzenia rozpoznane u skarżącego a nie będące skutkiem wypadku mogą być przedmiotem oceny w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Z takim wnioskiem K. R. wystąpił do organu rentowego i jest on przedmiotem rozpoznania w ZUS.

W ocenie Sądu Apelacyjnego opinie biegłych lekarzy neurologów stanowią wystarczającą podstawę do nie budzącego wątpliwości ustalenia, że stan zdrowia skarżącego w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie pozwalał na przyjęcie niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Z tych przyczyn apelacja jako nieuzasadniona na mocy art.385 kpc podlegała oddaleniu.-